

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně: **T. F.**
zastoupená Mgr. Evou Hanzalovou, advokátkou,
sídlem Nad Šárkou 766/58, Praha 6

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2019, č. j. MV-101661-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 15. 3. 2019, č. j. MV-101661-4/SO-2018, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 31. 7. 2018, č. j. OAM-12519-30/DP-2013, ve věci řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Žalobkyně v žalobě namítala nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí, uvedla, že nebylo prokázáno, že by nedoložila doklady uvedené v zákoně č. 326/1999 Sb. pro prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Bylo rozhodnuto pouze na základě žádosti ze dne 6. 3. 2013, nebyly provedeny doplněné důkazy, kterými prokazovala a aktualizovala listiny k řízení o povolení dlouhodobého pobytu vedenému pod sp. zn. OAM-12519-30/DP-2013, kterými odůvodňovala oprávněnost podané žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu. Žalobkyně popsala dosavadní průběh správního řízení, poukázala na svou žádost ze dne 6. 3. 2013 a doklady, které k této žádosti předložila. Má za to, že splnila svou povinnost, když v průběhu řízení předkládala další listiny, naposledy podáními ze dne 10. 4. 2018 doložila doklad o zajištění ubytování, rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání, přiznání k dani fyzických osob za rok 2017, přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2017, vyúčtování záloh na pojistném, tím řádně doložila náležitosti k povolení dlouhodobého pobytu, naposledy se tak stalo 27. 9. 2018.
2. Žalovaný správní orgán jednal v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, opomenul dodatečně předkládané listiny, a to i s ohledem na poměrně značnou délku správního řízení. Tím došlo k porušení § 50 odst. 3 správního řádu. Překvapivé stanovisko je i v tom, jak byla hodnocena otázka přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého života žalobkyně, kdy bylo konstatováno, že nevlastní žádnou nemovitost, na území Ukrajiny žije většina rodiny žalobkyně, bez objektivního posouzení bylo rozhodnutí odůvodněno trestním řízením vedeným proti manželovi, a to bez ohledu na skutečnost, že s ním dlouhodobě nežije. Žalobkyně poukázala na zákon o pobytu cizinců, který vyjmenovává důvody pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu, v tomto výčtu není uveden důvod pro odmítnutí žádosti z důvodu rodinného příslušníka. Dále poukázala na to, že řádně plní své povinnosti, na území České republiky s ní žije nezletilý syn M.F., který je v předškolní přípravě v Základní škole a mateřské škole v Praze 4.
3. Žalobkyně namítala porušení ust. § 2 odst. 3 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 tohoto zákona. Dále namítala, že žalovaný nepřihlédl k žádosti o změnu účelu pobytu, kdy mělo být zahájeno nové řízení a o této skutečnosti měla být žalobkyně řádně poučena. K pochybení došlo i v tom, že se žalovaný správní orgán nezabýval námitkami, které uvedla v podaném odvolání. Současně podala návrh na přiznání odkladného účinku podané žalobě. Ve věci samé navrhla, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že ze spisu nevyplývá, že by žalobkyně dne 10. 4. 2018 dokládala správnímu orgánu I. stupně v rámci řízení vedeného pod sp. zn. OAM-12519/DP-2013 nějaké doklady. Součástí spisového materiálu je žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k odstranění vad, která byla prvostupňovému správnímu orgánu doručena dne 16. 4. 2018. K tomuto podání předložila žalobkyně pouze přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017. Dále poukázal na to, že řízení zahajovaná na návrh, tedy řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu nejsou ovládána zásadou vyšetřovací, žalobkyně musí být aktivní a předložit podklady, které mohou odůvodnit vyhovění žádosti. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, sp. zn. 9 Azs 12/2015. Dále žalovaný uvedl, že žalobkyně podala žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, poslední povolení k zaměstnání od Úřadu práce ČR bylo žalobkyni vydáno na dobu od 2. 4. 2014 do 1. 4. 2015 u zaměstnavatele Družstvo BENIX. Výzvou ze dne 25. 1. 2018 byla žalobkyně vyzvána mimo jiné k doložení aktuálního rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání, byla poučena o negativních důsledcích neodstranění vad, žalobkyně specifikované nedostatky žádosti neodstranila. Žalovaný dále uvedl, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by bylo argumentováno trestním stíháním manžela žalobkyně, o trestní minulosti manžela žalobkyně není v napadeném rozhodnutí ani zmínka. Tato skutečnost nebyla důvodem pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu. Bylo však konstatováno, že na území České republiky má povolen trvalý pobyt sestra žalobkyně, žije zde nezletilý syn M. Současně bylo konstatováno, že na Ukrajině pobývá manžel žalobkyně a nezletilá dcera S. Zejména s přihlédnutím k pobytu nezletilé dcery na Ukrajině bylo konstatováno, že se lze důvodně domnívat, že vazby žalobkyně k zemi původu nejsou zpřetrhány. Dále žalovaný konstatoval, že z informačního systému nevyplývá, že by žalobkyně podala dne 18. 10. 2016 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Konstatuje, že pokud žalobkyně podala žádost o změnu obsahu žádosti v rámci řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, nemůže být tato její žádost projednávána v rámci řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Žádost o změnu obsahu podání je projednávána v rámci řízení, ve kterém o ni bylo požádáno. Žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby.

Replika žalobkyně

5. V replice k vyjádření žalovaného poukázala žalobkyně na dobu, po kterou žije na území České republiky, uvedla, že doložila všechny doklady. Zdůraznila, že na území ČR s ní žije nezletilý syn, nar. 2013. Má za to, že došlo k opakovanému porušení procesních práv, když se správní orgán nevyrovnal se žádostí o změnu účelu pobytu. Správní orgán překročil svoji diskreční pravomoc, diskriminačním způsobem odůvodnil své rozhodnutí trestní minulostí manžela, se kterým dlouhodobě nežije. S manželem se nestýká, za celou dobu, co je v ČR, za ním na Ukrajinu nevystoovala. K žádosti předložila cestovní doklad, doklad o zajištění ubytování, doklad o měsíčním příjmu, doklad o zápisu do

živnostenského rejstříku, doklady prokazující bezdlužnost, doklady o zdravotním pojištění i platební výměr daně z příjmů s doložením úhrady daně.

Obsah spisu

6. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 6. 3. 2013 podala žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. K této žádosti předložila doklad o zajištění ubytování, rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Příbrami ze dne 11. 2. 2013 o prodloužení povolení k zaměstnání na dobu od 2. 4. 2013 do 1. 10. 2013 u zaměstnavatele Družstvo BENIX. Dále předložila cestovní pas a průkaz o povolení k pobytu. Ve spise je založen výpis z rejstříku trestů, další rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Příbrami ze dne 15. 7. 2013, podle kterého se žalobkyni prodlužuje povolení k zaměstnání na dobu od 2. 10. 2013 do 1. 4. 2014 a další rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Příbrami, a to rozhodnutí ze dne 3. 3. 2014, podle něhož se žalobkyni prodlužuje povolení k zaměstnání na dobu od 2. 4. 2014 do 1. 4. 2015.
7. Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 1. 2014, č. j. OAM-12519-11/DP-2013, bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobkyně s tím, že doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje. V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo konstatováno, že bylo zjištěno, že žalobkyně byla dne 20. 12. 2012 odsouzena Krajským soudem Jaroslav pro trestný čin padělání dokladů podle polského trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na jeden rok s podmíněným odkladem na dva roky a byla vyhoštěna se zákazem pobytu do 7. 1. 2015. S odkazem na ust. § 44a odst. 3, ust. § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. f/ zákona o pobytu cizinců bylo uzavřeno, že byly splněny podmínky pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR, neboť v rámci Evropské unie je nutno uplatňovat společný postup. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je pak zmínka o trestním odsouzení manžela žalobkyně. Na základě odvolání žalobkyně bylo uvedené rozhodnutí ze dne 15. 1. 2014 rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 4.9.2017, č.j. MV-46169-4/SO-2014, zrušeno a věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí s odůvodněním, že je nutno vycházet ze skutkového stavu v době vydání rozhodnutí, z cizineckého informačního systému vyplývá, že žalobkyně již v současnosti v Schengenském informačním systému nemá evidován žádný záznam, neboť k jeho zániku došlo 7.1.2015. Ke dni vydání rozhodnutí Komise tedy žalobkyně v Schengenském informačním systému není evidována.
8. Výzvou ze dne 25. 1. 2018 vyzval prvostupňový správní orgán žalobkyni k odstranění vad žádosti s výčtem dokladů, které je nutno doložit. Mezi těmito požadovanými doklady bylo uvedeno i rozhodnutí o (prodloužení) povolení k zaměstnání s tím, že rozhodnutí úřadu práce o prodloužení povolení k zaměstnání není nutno předkládat v případech, jejichž výčet je uveden v předmětné výzvě. Dále bylo poukázáno na právní úpravu účinnou od 24. 6. 2014 s výzvou o předložení specifikovaných dokladů. Lhůta pro odstranění vad žádosti byla stanovena čtrnáctidenní. Současně byla žalobkyně ve výzvě poučena, že pokud stanovené náležitosti nedoloží, bude řízení zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c/ správního řádu. Současně bylo dne 25. 1. 2018 vydáno usnesení o přerušení řízení a určení lhůty pro odstranění vad žádosti.

9. Podáním ze dne 13. 2. 2018 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty pro odstranění vad podané žádosti, této žádosti bylo usnesením ze dne 19. 2. 2018 prvostupňovým správním orgánem vyhověno a lhůta byla prodloužena o 45 dnů ode dne převzetí tohoto usnesení.
10. Podáním ze dne 11. 4. 2018, které bylo doručeno správnímu orgánu 16. 4. 2018, žalobkyně požádala o povolení prodloužení lhůty k doplnění žádosti, a to vzhledem k tomu, že daňové přiznání daně z příjmů fyzických osob za rok 2017 podala 3. 4. 2018 a ve věci vystavení dokladu o bezdlužnosti správce daně sdělil, že takový doklad bude vystaven ve lhůtě 30 dnů. Současně uvedla, že má za to, že bude vhodné, aby předložila veškeré náležitosti požadované výzvou, kterými odůvodňuje oprávněnost podání žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, proto žádá o prodloužení lhůty o 30 dnů. K této žádosti žalobkyně předložila přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2017.
11. Dalším podáním ze dne 20. 4. 2018, které bylo doručeno prvostupňovému správnímu orgánu dne 23. 4. 2018, žalobkyně popsala dosavadní průběh správního řízení, poukázala na podání žádosti ze dne 16. 3. 2013 (nesprávně uvedeno datum 16. 3. 2015), uvedla, že byla vyzvána k odstranění vad, popsala doklady, které předložila. Dále konstatovala, že usnesením ze dne 22. 11. 2016 nebylo žádosti vyhověno, k odvolání bylo toto usnesení zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Dne 6. 12. 2016 bylo vydáno rozhodnutí, kterým byla žádost zamítnuta. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání, na základě kterého Komise opakovaně rozhodla o zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Žalobkyně uvedla, že předloženými doklady bylo prokázáno, že splnila účel pobytu jiné/ostatní do srpna 2016, poté od července 2016 podniká jako OSVČ. Vzhledem k délce řízení se situace žadatelky změnila narozením syna a začátkem jejího podnikání jako OSVČ. Po celou dobu poskytovala součinnost správnímu orgánu. V příloze tohoto podání zaslala žalobkyně nájemní smlouvu o nájmu části bytové jednotky na dobu od 20. 7. 2017 do 2. 7. 2019.
12. Vyrozuměním ze dne 18. 6. 2018 byla žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení, téhož dne byla vydána výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Z protokolu o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 16. 7. 2018 pak vyplývá, že žalobkyně se s podklady seznámila s tím, že se hodlá vyjádřit ve lhůtě 30 dnů. Dne 18. 7. 2018 bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno podání žalobkyně ze dne 13. 7. 2018, označené jako doplnění žádosti na základě seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. V tomto podání žalobkyně uvedla, že příkládá listiny odůvodňující oprávněnost podání žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, a v příloze připojila platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017, vyúčtování záloh na pojistném na důchodové pojištění za rok 2016, potvrzení celního úřadu, finančního úřadu, Pražské správy sociálního zabezpečení, přiznání k dani za rok 2017, přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2017.
13. Rozhodnutím ze dne 31. 7. 2018, č. j. OAM-12519-30/DP-2013, rozhodlo Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, tak, že žádost žalobkyně se zamítá a platnost povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje, neboť ve stanovené lhůtě nebyly předloženy doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán podrobně popsal dosavadní průběh správního řízení včetně výčtu konkrétních dokladů, které v průběhu správního řízení žalobkyně předložila. Současně bylo konstatováno, že z podání žalobkyně vyplývá, že je držitelem živnostenského oprávnění a že v rámci řízení o žádosti o povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní usilovala o změnu obsahu žádosti z účelu jiné/ostatní na účel podnikání/OSVČ. Byly tak předloženy doklady prokazující účel pobytu – podnikání, nebyl však doložen doklad o zaměstnání žalobkyně, ačkoli v této věci jde o řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání a nikoli podnikání. Posledním dokladem potvrzujícím plnění účelu zaměstnání bylo rozhodnutí o povolení k zaměstnání, vydané Úřadem práce ČR, platné do 1. 4. 2015 u zaměstnavatele Družstvo BENIX. Jiný doklad potvrzující účel pobytu zaměstnání nebyl správnímu orgánu doložen. Na výzvu správního orgánu doložila žadatelka pouze doklady potvrzující účel pobytu podnikání a nikoli zaměstnání. Správní orgán odkázal na ust. § 44a odst. 3, § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b/, § 56 odst. 1 písm. a/ zákona o pobytu cizinců a uzavřel, že žadatelka přestala splňovat podmínku pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, když nepředložila k výzvě správního orgánu doklady o tom, že splňuje podmínku účelu pobytu, kterým je, podle obsahu podané žádosti, výkon zaměstnání. Zabýval se otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí do osobního a soukromého života, konstatoval, že na území ČR má trvalý pobyt sestra žadatelky, žije zde nezletilý syn M. Dále bylo zjištěno, že v domovské zemi se nachází manžel žadatelky a nezletilá dcera S. Případný dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatelky spočívající v nutnosti vycestovat z území ČR je nutno považovat za přiměřený. Současně konstatoval, že žadatelka má podanou žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, není však zřejmé, že podala žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, když doložila, že je držitelem živnostenského oprávnění.

14. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém uvedla výčet dokladů, které v průběhu správního řízení doložila, s tím, že má za to, že předložila veškeré doklady potřebné pro kladné vyřízení žádosti. Překvapivé je stanovisko správního orgánu o otázce přiměřenosti dopadů do soukromého života účastnice řízení, když je v odůvodnění argumentováno trestním řízením vůči manželovi, se kterým dlouhodobě nežije. Poukázala na porušení § 2 odst. 3 a § 6 odst. 1 správního řádu s tím, že se správní orgán nevypořádal se žádostí o změnu účelu pobytu.
15. Podáním ze dne 27. 9. 2018 žalobkyně doplnila žádost o povolení k prodloužení dlouhodobého pobytu o přílohy, které tvoří pojistnou smlouvu, doklad o přijetí platby v hotovosti ze dne 28. 8. 2018 a potvrzení o stavu závazků Pražské správy sociálního zabezpečení.
16. O podaném odvolání rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutím ze dne 15. 3. 2019, č. j. MV-101661-4/SO-2018, tak, že odvolání zamítla a odvoláním napadené rozhodnutí ze dne 31. 7. 2018, č. j. OAM-12519-30/DP-2013, potvrdila. V odůvodnění tento správní orgán konstatoval dosavadní průběh správního řízení. Uvedl výčet dokladů, které žalobkyně v průběhu správního řízení předkládala, konstatoval, že nebyl doložen doklad o prodloužení povolení k zaměstnání. K žádosti o změnu účelu pobytu uvedl, že tato žádost byla podána v rámci řízení o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, nemůže být tedy projednávána v rámci řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Hodnocení přiměřenosti napadeného rozhodnutí správní orgán shledal dostatečným, když bylo zdůrazněno, že na Ukrajině pobývá manžel žalobkyně a nezletilá dcera S. Lze se tedy důvodně domnívat, že vazby účastnice řízení k zemi původu nejsou zpřetrhány. Dále uvedl, že v rámci řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání nelze hodnotit otázku podnikání žalobkyně na území ČR. V rámci řízení byla žalobkyně výzvou ze dne 25. 1. 2018 výslovně vyzvána k doložení aktuálního rozhodnutí o (prodloužení) povolení k zaměstnání nebo k doložení skutečností prokazujících její zaměstnání v souladu s právní úpravou, ve výzvě byla poučena o negativních následcích neodstranění vad. Tyto nedostatky účastnice řízení neodstranila.

Jednání u soudu

17. Při jednání u soudu setrvali účastníci na svých stanoviscích. Zástupkyně žalobkyně uvedla s odkazem na podanou žalobu, že nebylo zohledněno, že na území České republiky žije také sestra žalobkyně, která je vdaná za českého občana. Žalobkyně se s manželem dlouhodobě nestýká, žije zde s nezletilým synem. Předložila veškeré potřebné doklady, navrhuje proto, aby žalobě bylo vyhověno.

Posouzení důvodnosti žaloby

18. Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Je vhodné předeslat, že ze spisu vyplývá, že byla se žalobkyní vedena dvě řízení. Jednak řízení o její žádosti ze dne 6. 3. 2013 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, které bylo vedeno pod č. j. OAM-12519-20/DP-2013, jednak řízení o žádosti žalobkyně ze dne 16. 3. 2015 o žádosti žalobkyně o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, které je vedeno pod č. j. OAM-8408-49/DP-2015.
20. Předmětem řízení v této věci je řízení o žádosti žalobkyně ze dne 6. 3. 2013, kterou požádala o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání a která byla vedena pod č. j. OAM-12519-20/DP-2013.
21. Vzhledem k tomu že šlo o žádost za účelem zaměstnání, bylo k tomu, aby mohlo být žádosti žalobkyně o prodloužení pobytu za uvedeným účelem vyhověno, bylo nutné, aby žalobkyně předložila doklad potvrzující, že je zaměstnána. K tomu ostatně směřovala i výzva prvostupňového správního orgánu ze dne 25. 1. 2018, č. j. OAM-12519-20/DP-2013, kterou byla žalobkyně vyzvána mimo jiné i k předložení rozhodnutí o (prodloužení) povolení k zaměstnání, a to s odkazem na ust. § 46 odst. 1 a 6 ve spojení s § 31 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, s tím, že jde o náležitost žádosti k rozhodnutí o prodloužení k zaměstnání, vydané příslušnou pobočkou Úřadu práce ČR. Současně správní orgán uvedl, že rozhodnutí úřadu práce není nutné předkládat v případech, kdy není takové povolení podmínkou k výkonu zaměstnání podle § 98 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, s tím, že postačí, pokud je doložen doklad o tom, že se u cizince povolení k zaměstnání nevyžaduje. Současně je ve výzvě uveden příkladný výčet dokladů s odkazem na jednotlivá ustanovení zmíněného § 98 zákona o zaměstnanosti. Dále bylo poukázáno na

skutečnost, že potvrzení Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Příbrami, které v průběhu správního řízení žalobkyně předložila, se vztahuje k období do 2. 4. 2015, nikoli do doby současné. Proto je třeba, aby žalobkyně doložila doklad prokazující účel pobytu s platností od 2. 4. 2015 do současnosti, neboť již došlo k uplynutí doby platnosti povolení k zaměstnání. Dále je ve výzvě obsaženo poučení o vydávání zaměstnaneckých karet, výzva ke sdělení, zda hodlá být žadatel zaměstnán u dosavadního zaměstnavatele či jiného zaměstnavatele, s nastíněným postupem správního orgánu. Současně tento dokument obsahuje výzvu k předložení vyjádření zaměstnavatele.

22. Z uvedené výzvy ze dne 25. 1. 2018 je zřejmé, že žalobkyně byla podrobně instruována a informována o tom, jaké z možných dokladů má doložit k tomu, aby prokázala účel pobytu, kterým je zaměstnání. Žádný z dokladů však ve správním spise obsažen není, když je zřejmé, že žalobkyně předkládala sice další doklady (např. doklad o zajištění ubytování, doklad prokazující měsíční příjem, doklad o zápisu do živnostenského rejstříku, doklady prokazující bezdlužnost, doklady o zdravotním pojištění), základní doklad o tom, že je zaměstnána, tedy splňuje účel, pro který byla žádost o prodloužení doby platnosti dosavadního povolení podána, nedoložila. Ostatně žalobkyně i v samotné žalobě uvádí výčet dokladů, které v průběhu správního řízení dokládala, mezi těmito žalobkyní zmíněnými doklady není doklad o tom, že je v zaměstnaneckém poměru. Tvrzení žalobkyně, že řádně doložila všechny náležitosti k povolení dlouhodobého pobytu, tak nemá oporu v obsahu spisového materiálu, protože klíčový doklad o tom, že splňuje účel pobytu, zaměstnání, žalobkyně nedoložila. Soud proto tuto námitku neshledal důvodnou.
23. Obdobně to platí o námitce, v níž žalobkyně v obecné poloze namítá, že žalovaný správní orgán postupoval v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů a důkazy nehodnotil v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Z podané žaloby není zřejmé, které doklady neměly být hodnoceny, stejně tak není patrné, jaké skutečnosti, které byly v průběhu správního řízení zjištěny, nebyly zohledněny, resp. správní orgán k nim nepřihlédl.
24. Argumentace porušením ust. § 50 odst. 3 správního řádu je nepřiléhavá. Podle uvedeného právního ustanovení je *správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.* Z prvé věty uvedeného ustanovení je zřejmé, že je zde vyjádřena povinnost dbát o ochranu veřejného zájmu. Z podané žaloby není patrné, v čem mělo dojít k porušení povinnosti správního orgánu v tomto směru. Z věty druhé uvedeného právního ustanovení pak vyplývá povinnost hodnotit rozhodné skutečnosti ve prospěch i neprospěch účastníka řízení v těch případech, kdy správní orgán z moci úřední ukládá účastníku řízení nějakou povinnost. O takový případ v dané věci nejde, žalobkyně podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, domáhala se tedy toho, aby bylo rozhodnuto o jejím právu, nikoli povinnosti. Navíc předmětné řízení není řízením zahájeným z moci úřední, nýbrž jde o řízení, které se zahajuje na návrh, žádost účastníka řízení.
25. Žalobkyně v podané žalobě dále namítala, že při posuzování otázky přiměřenosti dopadu rozhodnutí do jejího soukromého života odůvodnil správní orgán své rozhodnutí trestním řízením, které je vedeno proti jejímu manželovi. Poukázal na důvody pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu, které jsou kogentně uvedeny v zákoně o pobytu cizinců s tím, že v tomto výčtu není uveden důvod pro odmítnutí žádosti

z důvodu rodinného příslušníka. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani z odůvodnění prvostupňového správního orgánu ze dne 31. 7. 2018, č. j. OAM-12519-30/DP-2013, nevyplývá, že by správní orgány hodnotily otázku trestního odsouzení manžela žalobkyně. O této skutečnosti se odůvodnění ani jednoho z uvedených rozhodnutí vůbec nezmiňuje.

26. Důvodnou nebyla shledána ani námitka, v níž žalobkyně poukazovala na délku svého pobytu, plnění všech svých povinností a na skutečnost, že na území ČR s ní žije nezletilý syn M. Tyto okolnosti správní orgán při rozhodování zvážil, současně však vzal v potaz i skutečnost, že na Ukrajině žije manžel žalobkyně a zejména pak její nezletilá dcera S. Z těchto posléze uvedených skutečností správní orgán dovodil, že zásah do osobního a rodinného života žalobkyně není nepřiměřený, protože je zřejmé, že vztahy k domovskému státu nebyly zpřetrhány. Tento závěr je logický a má oporu ve spisovém materiálu.
27. Žalobkyně dále namítala porušení ust. § 2 odst. 3 správního řádu. Uvedenou námitku však omezila pouze na stručnou citaci uvedeného ustanovení s odkazem na ust. § 3 správního řádu (v žalobě zřejmě chybně uvedeno odst. 3, jehož obsah rovněž stručně uvádí. Obecná citace uvedených právních ustanovení znemožňuje soudu, aby se touto námitkou blíže zabýval, když žalobkyně neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých dovozuje, že uvedená právní ustanovení byla porušena. Soud má za to, že správní řízení bylo vedeno při respektování práv žalobkyně, žalobkyně byla vyzvána k předložení relevantních dokladů a poučena o následcích jejich nepředložení. Skutkový stav byl zjištěn dostatečným způsobem, když nejsou pochybnosti o tom, že žalobkyně nepředložila doklad, ze kterého vyplývá účel pobytu, kterým je zaměstnání.
28. Žalobkyně dále poukázala na porušení ust. § 6 odst. 1 správního řádu, ze kterého vyplývá, že správní orgány mají rozhodovat bez zbytečných průtahů. Je pravdou, že řízení v této věci trvalo dlouhou dobu, tato skutečnost však sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Správní řád obsahuje ustanovení § 80, podle něhož se lze domáhat ochrany před nečinností správního orgánu, tedy i před průtahy v řízení před správním orgánem. Ochrany před nečinností správního orgánu se pak lze, za podmínek stanovených zákonem, domáhat i u soudu, a to žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s. při splnění zákonem stanovených podmínek.
29. Důvodnou nebyla shledána ani námitka, v níž žalobkyně namítá porušení procesních práv, které spatřuje v tom, že se správní orgán nevyrovnal s její žádostí o změnu účelu pobytu, kdy mělo být podle zákona o pobytu cizinců zahájeno nové řízení. To se však nestalo. Tvzení žalobkyně, že v rámci řízení o její žádosti ze dne 6.3.2013, kterým se, jak již bylo opakovaně uvedeno, domáhala prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, podala žádost o změnu účelu pobytu, nemá oporu v obsahu spisového materiálu. Ze spisového materiálu vyplývá, že současně s řízením o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání podala žalobkyně žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní. Toto řízení je však vedeno samostatně a není předmětem přezkoumání soudem v této věci. Pokud žalobkyně podala žádost o změnu účelu pobytu v rámci tohoto řízení o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, rozhoduje o žádosti o změnu účelu správní orgán v řízení, ve kterém byla tato žádost o změnu účelu uplatněna. Tedy v řízení, které je či bylo vedeno o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, která, jak je patrné z obsahu spisového

materiálu, je vedena u Ministerstva vnitra pod č. j. OAM-08408/DP-2015. Námitky o nezákonnosti napadeného rozhodnutí či dokonce nicotnosti napadeného rozhodnutí z uvedeného důvodu neshledal soud důvodnými.

30. Žalobkyně dále namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, protože se žalovaný nevypořádal s námitkami, které uvedla v odvolání. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný zabýval jednotlivými námitkami, které v odvolání uplatnila, když z odůvodnění napadeného rozhodnutí je naopak patrné, že se žalovaný hodnotil výslovně jednotlivé námitky žalobkyně. Žalobkyně ostatně sama neuvádí žádnou konkrétní námitku, která by dle jejího názoru měla být nevypořádána. Napadené rozhodnutí považuje soud za přezkoumatelné, když je z něho patrné, co bylo důvodem pro nevyhovění žádosti žalobkyně v této věci.
31. Pro úplnost soud uvádí, že o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby rozhodl soud usnesením ze dne 14. 5. 2019, č. j. 11 A 70/2019-41, tak, že návrh zamítl. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 15. 5. 2019.
32. Závěrem považuje soud za potřebné znovu zdůraznit, že předmětem řízení v této věci byla žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Z podání žalobkyně ze dne 20. 4. 2018, označeného jako dodatek k žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, je zřejmé, že žalobkyně uvedený předmět řízení nerespektuje, když se v tomto podání vyjadřovala k paralelně probíhajícímu řízení o žádosti žalobkyně o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, které, jak v tomto podání sama žalobkyně uvedla, bylo zahájeno na základě její žádosti ze dne 16. 3. 2015 a je vedeno pod č. j. OAM-8408-49/DP-2015. Z obsahu tohoto podání je pak patrné, že žádost o změnu účelu podala žalobkyně právě v rámci řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem jiné/ostatní, změna spočívala ve změně účelu pobytu z účelu jiné/ostatní na účel podnikání. Řízení, které je vedeno u Ministerstva vnitra pod č. j. OAM-8408-49/DP-2015 ve věci žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní, není předmětem tohoto řízení. Jde o samostatné řízení, jehož výsledkem je samostatné rozhodnutí, rozhodnutí odlišné od nyní žalobou napadeného rozhodnutí.
33. V replice žalobkyně neuvedla žádné nové skutečnosti, proto se soud zvláště jejím obsahem nezabýval. Pokud zástupkyně žalobkyně uvedla, že správní orgány nezohlednily skutečnost, že na území České republiky žije sestra žalobkyně, je nutno poukázat na odůvodnění rozhodnutí, ze kterého vyplývá, že tuto skutečnost správní orgány vzaly v úvahu. Za rodinu žalobkyně je však nutno v první řadě považovat její vlastní rodinu, tj. manžela a dvě nezletilé děti.
34. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší, žalovanému správnímu orgánu náklady nad rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. června 2020

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu